

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr.Brolly Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Tettinger István ügyvéd által képviselt alperes ellen küldöttgyűlési határozat felülvizsgálata iránt a Fejér Megyei Bíróságon 18.G.40.064/2007. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2008. július 4-én kelt 16.Gf.40.092/2008/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 16.Pf.40.092/2008/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000,- (Tizenötezer) Ft Áfá-t is magában foglaló felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 36.000,- (Harminchatezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes az alperes szövetkezet tagja egyben, házbizottsági elnöki feladatokat is ellát.

Az alperes 2006. április 20-án küldöttgyűlést tartott. A 12/2006. (IV.20.) számú határozattal a felperes 2005. évi IV. negyedévi tiszteletdíját megvonta. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes az alperesi Szervezeti és Működési Szabályzat (továbbiakban: SZMSZ)

VI. fejezetében meghatározott kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget.

A felperes a 2006. június 16-án benyújtott, utóbb kiegészített keresetében az említett küldöttgyűlési határozat felülvizsgálatát kérte. Előadta, hogy az igazgatóság a küldöttgyűlést az alapszabályban előírt 15 napos időköz figyelmen kívül hagyásával hívta össze. A tiszteletdíj megvonása napirendi pontként a küldöttgyűlés összehívásáról szóló meghívóban nem szerepelt. Hivatkozott arra is, hogy a házbizottsági elnökökkel szembeni szankcióként kizárólag azok visszahívása alkalmazható, tiszteletdíjuk megvonására az alperesi szövetkezet alapszabálya, illetve SZMSZ-e nem tartalmaz rendelkezéseket. Vitatta azt is, hogy a házbizottsági elnöki tisztségével járó feladatait neki felróható okból nem teljesítette megfelelően.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a küldöttgyűlés összehívására az alapszabályban írtaknak megfelelően került sor. Vitatta, hogy a tiszteletdíj megállapítására jogosult küldöttgyűlésnek nincs joga a tiszteletdíj megvonásáról dönten. Előadta azt is, hogy a felperes, tagadása ellenére, a házbizottság elnöki feladatokat nem megfelelően látta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének helyt adott, és a perbeli küldöttgyűlési határozatot hatályon kívül helyezte.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az alperes működésére a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV.tv. (továbbiakban: Lsztv.) szabályai az irányadók. Az alperes alapszabályának IV/2/d. pontja, illetve a III/3/A/4. pontja, valamint a III/2/s. pontjának egybevetéséből arra a következtetésre jutott, hogy a házbizottsági elnökök díjazásának megvonása megfelelő jogszabályi és alapszabályi előírás nélkül szankcióként nem alkalmazható. A küldöttgyűlés tiszteletdíj megállapítására vonatkozó hatásköre nem foglalja magában a díj megvonásához való jogosultságot.

Az első fokú bíróság kifejtette azt is, hogy a küldöttgyűlés meghívójának napirendi pontjai között a tiszteletdíj megvonása nem került feltüntetésre. E tárgyban érvényes határozathozatalra emiatt sem kerülhetett sor.

Mindezzel szemben az első fokú bíróság a küldöttgyűlés összehívására az Lsztv.16.§ /3/ bekezdésében, illetve az alperesi alapszabály III/2. pontjában előírt szabályok megsértését, a

meghívók postára adása és a küldöttgyűlés napja közötti 15 napos időköz meg nem tartását megállapítani nem tudta.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Határozatának indokolásában azt hangsúlyozta, hogy a Lsztv.9.§ /1/ bekezdése alapján előterjesztett keresettel támadott küldöttgyűlési határozat tekintetében azt kellett vizsgálni, hogy az ellentétes-e valamely jogszabállyal, vagy az alapszabály rendelkezéseivel.

Az alapszabály és az SZMSZ előírásaira figyelemmel arra következtetett, hogy a házbizottsági elnöki tisztség választáson és nem kötetmi (megbízási) jogviszonyon, vagy munkaviszonyon alapszik. Rámutatott arra, hogy e tisztségből eredő feladatok ellátásáért a házbizottsági elnököket a küldöttgyűlés által megállapított díj illeti meg. Sem jogszabályi, sem alapszabályi rendelkezést ezért nem sért a 12/2006. /IV.26./ számú küldöttgyűlési határozat. Annak tartalma akként értelmezendő, hogy a felperesnek a 2005. év utolsó negyedére a küldöttgyűlés tiszteletdíjat nem fizet.

Az Lsztv.16.§ /3/ bekezdése alapján a másodfokú bíróság egyetértett azzal az első fokú bírósági állásponttal, hogy a küldöttgyűlés összehívására a jogszabályban előírt időköz megtartásával került sor. Rámutatott arra is, hogy a közgyűlés meghívója, az Lsztv.16.§ /4/ bekezdés b) pontjában írtaknak megfelelt. A házbizottsági elnökök tiszteletdíjának megállapítására vonatkozó napirendi pont tekintetében kellő tájékoztatást adott a tárgyalandó kérdésekről.

A felperes a jogerős ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte annak hatályon kívül helyezését, és az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Másodlagosan a jogerős ítéletnek az első fokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az első fokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

A beadványában annak tartalma szerint, arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az Lsztv.9.§ /1/ bekezdését, a 16.§ /4/ bekezdés b) pontját, a Pp.206.§ /1/ bekezdését, a Pp.3.§ /3/ bekezdését. Állította, hogy a küldöttgyűlés meghívójának napirendi pontjai között a tiszteletdíj megvonásának kérdése nem szerepelt.

Vitatta, hogy alapszabály arra vonatkozó rendelkezése hiányában a küldöttgyűlés jogosult volt a tiszteletdíj megvonásáról szankcióként dönten. Hivatkozott arra is, hogy az első fokú bíróság, eltérő jogi álláspontja miatt, nem folytatott le teljes körű bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a felperes a mulasztása miatt valóban okot szolgáltatott-e a tiszteletdíj megvonásáról szóló határozat meghozatalára. Sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság, az első fokú bíróságtól eltérő jogi álláspontja ellenére, a felperest nem oktatta ki a bizonyítandó tények köréről, illetve a bizonyítási teherről.

Az alperes a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a házbizottsági elnökök a szövetkezetnek nem alkalmazottai, nem választott tisztségviselői. Munkájukat az érintett lépcsőházban lakó szövetkezeti tagok választása alapján, társadalmi munkában látják el. Visszahívásukra is kizárólag az őket megválasztók jogosultak. Társadalmi tevékenységükért a küldöttgyűlés tiszteletdíjat állapíthat meg, annak kifizetése azonban nem követelhető.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, a Pp.275.§ /2/ bekezdése alapján. Megállapította, hogy a támadott határozat az alábbiakra tekintettel nem jogszabálysértő.

Az Lsztv.21.§ /2/ bekezdése értelmében, a lakásszövetkezeteknél működő küldöttgyűlés - alapszabályi felhatalmazás alapján - a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozó ügyek kivételével minden ügyben dönthet. Az Lsztv.15.§ /2/ bekezdése szerint, az alapszabály IV/2/d. pontja és a III/2/s. pontjában foglaltak alapján a tisztségviselőknek nem minősülő házbizottsági elnökök tiszteletdíjának megállapítása, a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik.

Sem az alapszabály, sem az SZMSZ a tiszteletdíj megállapítására vonatkozóan további előírásokat nem tartalmaz. Mindebből az következik, hogy a küldöttgyűlés mérlegelési jogkörébe tartozott annak eldöntése, hogy kíván-e és milyen összegű tiszteletdíjat fizetni a házbizottsági elnököknek. Jogszabály és alapszabály tiltó rendelkezése hiányában joga volt arra is, hogy a már megállapított tiszteletdíj visszavonásáról rendelkezék.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint alaptalanul hivatkozott arra a felperes, hogy a küldöttgyűlési meghívó alapján e kérdés a küldöttgyűlésen nem volt tárgyalható. A küldöttgyűlési meghívó 5.

pontja ugyanis utal a házbizottsági elnökök tiszteletdíja megállapítására vonatkozó napirendre. A küldöttgyűlési meghívóhoz tartozó mellékletből a felperes azt is tudta, hogy e napirendi pont alatt, a részére már korábban megszavazott, a 2005. IV. negyedévre esedékes tiszteletdíj megvonásáról szóló kérdés megtárgyalására is sor kerül. Ez tűnik ki a küldöttgyűlés megtartását megelőzően írt 2006. április 18-i írásbeli észrevételéből, a 2007. július 5-én tartott tárgyaláson tett személyes nyilatkozatából is. A 18.G.40.064/2007/2. számú jegyzőkönyv 2. oldalán személyes nyilatkozataként a következő olvasható: "Azt nem vitatom, hogy a meghívó mellett a küldöttgyűlés napirendi pontjai is szerepeltek. Éppen ebből értesültem arról, hogy az alperes meg kívánja vonni tőlem a tiszteletdíjat."

A felperes ezen a tárgyaláson maga állította, hogy mind a küldöttgyűlés meghívóját, mind annak mellékleteit, a napirendi pontokkal kapcsolatos határozat-tervezeteket megkapta.

Mindebből következően alappal nem hivatkozhat arra, hogy a keresettel támadott küldöttgyűlési határozattal, a napirendi pontban való feltüntetés hiánya miatt, a tiszteletdíjának megvonásáról jogszabályoknak és az alapszabálynak megfelelő döntés nem születetett.

A Legfelsőbb Bíróság ezért az Lsztv.9.§ /1/ bekezdésének, illetve az Lsztv.16.§ /4/ bekezdés b) pontjának megsértését megállapítani nem tudta.

A felperes alaptalanul állította azt is, hogy az első fokú bíróság a tiszteletdíj megvonásának alapjául felhozott körülményeket nem vizsgálta. A 2007. október 4-én tartott tárgyaláson ugyanis arra vonatkozóan tanúkat hallgatott meg. Mind M. Gy., mind M. Gy. tanúvallomásából az tűnik ki, hogy a felperes a házbizottsági elnöki feladatait nem látta el maradéktalanul. Közte és a szervezetet képviselői között a kapcsolattartás nehézkes volt. A szervezet igazgatóságával, a szervezeti tagok tájékoztatása végett, nem működött kellően együtt. Az együttműködés nehézségeire egyébként a felperes maga is utalt.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint, a jogvita eldöntése érdekében szükséges tényállás a peres iratok alapján megállapítható volt, további bizonyítás lefolytatása nem volt szükséges. A másodfokú bíróságot, a Pp.3.§ /3/ bekezdése alapján a döntésének meghozatala előtt kioktatási kötelezettség nem terhelte.

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság, a jogerős ítéletet mindezekre tekintettel, a Pp.275.§ /3/ bekezdése alapján, hatályában fenntartotta.

A Pp.270.§ /1/ bekezdése, illetve 78.§ /1/ bekezdése alapján köteles a felperes az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló felülvizsgálati perköltséget megtéríteni.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a alapján, az állam viseli.

Budapest, 2009. évi március hó 19. napján.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. előadó bíró, Dr.Vezekényi Ursula sk. bíró.

A kiadmány hitelül:

(.....)
bírószági tisztviselő